

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

EXPUNERE DE MOTIVE

În conformitate cu art.117 din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, „misiunea învățământului superior este de a genera și transfera cunoaștere către societate prin cercetare științifică, dezvoltare, inovare și transfer tehnologic”. La art.193, din aceeași lege, se specifică dominanța activităților de cercetare în cadrul unor categorii de universități și prezența acestora în cadrul celorlalte. În art.4 al Legii 319/2003, cu modificările și completările ulterioare, se întărește ideea că activitatea personalului de cercetare-dezvoltare (din care trebuie să facă parte și universitarii – cadre didactice și cercetători) „este de interes național și cuprinde dezvoltarea cunoștințelor științifice, participarea la transferul cunoștințelor în toate domeniile vieții economice și sociale, participă la valorificarea eficientă a rezultatelor activității de cercetare-dezvoltare pentru dezvoltarea durabilă a societății”.

Atingerea țintelor de țară privind implementarea Strategiei UE 2020 pune accentul pe dezvoltarea inteligentă (Smart Specialization Strategy), inclusivă și durabilă. În acest sens, universitățile românești au un **potențial uriaș de cercetare** care este **slab valorificat** de economia și societatea românească. De menționat că între furnizorii de cunoaștere științifică la nivel național (recunoscută și internațional) se detașează universitățile, care își pot cu ușurință modela produsele cercetării la nevoile naționale, regionale și locale. Pentru aceasta, însă, trebuie încurajată interacțiunea universitate-societate pe baze contractuale, care să susțină atingerea performanței și excelenței de ambele părți.

Legislația actuală, în materie de salarizare a universitarilor (cadre didactice și cercetători) care produc cunoaștere la solicitarea mediului economic, social și cultural românesc, **nu este stimulatorie**, explicând, în mare parte, **prăpastia** care se adâncește între producția științifică a universităților (mai curând valorificată în străinătate) și nevoile reale ale firmelor și comunităților locale și regionale. În ultimii

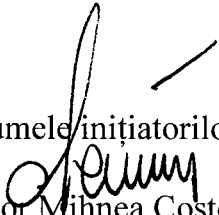
ani, a avut loc o descreștere alarmantă a cercetării științifice în interes național, prin descurajarea participării universitarilor în proiecte și servicii de cercetare adresate societății românești.

Legătura dintre universitate, absolvenți și piața muncii capătă consistență prin intermediul activităților de cercetare și oferta de servicii înalt specializate, care se derulează la cererea actorilor economici, sociali și culturali. Inserția rapidă și eficientă a absolvenților pe piața muncii presupune un **parteneriat direct**, cu recunoașterea locului pe care trebuie să-l aibă relația permanentă dintre universitate și mediul în care își desfășoară activitatea și cu identificarea formelor de conlucrare pentru găsierea de soluții la provocările contemporane. Din cele de mai sus, rezultă necesitatea stimulării cercetării științifice universitare, a serviciilor de consultanță, consiliere și asistență științifică în proiectele de dezvoltare a activităților economice, a infrastructurii, a activităților sociale și culturale.

Obiectivul prezentei legi este de a crea cadrul ce să asigure inserția cercetării științifice în realitățile românești, să stimuleze personalul de cercetare (cadre didactice și cercetători), cel auxiliar și administrativ, încât să se focalizeze pe rezolvarea problemelor concrete, conducând astfel la diminuarea discrepanțelor dintre țara noastră și țările dezvoltate ale UE. Stimulând cercetătorii din universități, se întăresc centrele și institutele de cercetare ale acestora, se diminuează exodul tinerilor performanți, crește prestigiul universităților în mediile regionale, se îmbunătățește starea infrastructurii acestora. În același timp, având mai multe resurse crește vizibilitatea cercetării științifice aplicative românești prin participarea la circuitul internațional de idei (promovarea unor publicații românești, creșterea numărului de articole publicate în reviste românești și străine, participarea la conferințe, workshop-uri, congrese etc).

Un astfel de cadru va permite universităților să atragă **resurse financiare din mediul economic privat**, să le utilizeze în conformitate cu principiul autonomiei universitare și respectând legislația în vigoare, dar să și aibă o contribuție sporită la bugetul de stat, prin plata salariilor și a contribuțiilor asociate acestora.

Față de cele expuse mai sus, propunem spre dezbateră și adoptare această inițiativă legislativă.

În numele inițiatorilor,

Senator Mihnea Costoiu